

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	154 - 01 - 04
Дата	29 / 04 2021 г.

16¹⁹
M

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА XLV НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА ИВА ЙОРДАНОВА-РУПЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87 ал.1 на Конституцията на Република България и чл. 76 ал.1 на ПОДНС, внасяме законопроект за изменение на Закон за изменение и допълнение на Закона за горите.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване, съгласно установеният ред.

ВНОСИТЕЛИ

Иван Венов
Владимир Пачев
Борислав Соколов

ПРОЕКТ

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ГОРИТЕ

Обн., ДВ, бр. 19 от 8.03.2011 г., в сила от 9.04.2011 г., изм., бр. 43 от 7.06.2011 г., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., изм. и доп., бр. 60 от 7.08.2012 г., изм., бр. 82 от 26.10.2012 г., в сила от 26.11.2012 г., бр. 102 от 21.12.2012 г., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм. и доп., бр. 27 от 15.03.2013 г., изм., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 109 от 20.12.2013 г., изм. и доп., бр. 28 от 28.03.2014 г., изм., бр. 53 от 27.06.2014 г., бр. 61 от 25.07.2014 г., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г., изм. и доп., бр. 60 от 7.08.2015 г., в сила от 7.08.2015 г., изм., бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 1.08.2016 г., изм. и доп., бр. 100 от 18.12.2015 г., изм., бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., бр. 15 от 23.02.2016 г., бр. 57 от 22.07.2016 г., бр. 61 от 5.08.2016 г., в сила от 5.08.2016 г., бр. 95 от 29.11.2016 г., изм. и доп., бр. 13 от 7.02.2017 г., изм., бр. 58 от 18.07.2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. и доп., бр. 103 от 28.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 17 от 23.02.2018 г., в сила от 23.02.2018 г., доп., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм. и доп., бр. 83 от 9.10.2018 г., изм., бр. 1 от 3.01.2019 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 17 от 26.02.2019 г., бр. 21 от 13.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г., изм. и доп., бр. 79 от 8.09.2020 г., бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 23.12.2021 г., доп., бр. 21 от 12.03.2021 г.

§1. В чл. 13, ал. 8 след текста „утвърждават“ се добавя текста „и изменят“.

§2. В чл. 13 се създава нови ал. 14 и ал. 15 със следното съдържание:

„(14) Промени на планираните в утвърдените горскостопански планове и програми видове сечи и методи на възобновяване (изкуствено или естествено), могат да се извършват, чрез план-извлечения, одобрявани от органа отговорен за утвърждаване на съответния горскостопански план или програма, по предложение на собственика на горската територия.“

„ (15) Условиата и редът за одобряване на план-извлеченията при спазване изискванията на ал. 14, се определят с наредбите по чл. 95, ал. 2, т. 2 и чл. 101, ал. 3 от този закон.“

§3. В чл. 16, ал. 2 след текста „бюджет“ се добавя запетая и текста „освен в случаите на допълнителна инвентаризация по искане на собственика на горската територия“.

§4. В текста на чл. 79, ал. 3 се добавя ново трето изречени със следното съдържание:

„2. Оценката се публикува на интернет страницата на министерство на земеделието и храните в 7 дневен срок от изготвянето и.“

§5. В чл. 101, ал. 1 след думата „програми“ се добавя текста „ и в чл. 2 от този закон“

§6. Чл. 101, ал. 2 се изменя по следния начин - „Сечите в горите в защитените територии се провеждат при спазване на режимите установени в Закона за защитените територии, в заповедите за обявяване и в плановете за управление. Сечите в горите в защитените зони се провеждат при спазване на режимите в заповедите за обявяването им и условията поставени в другите административни актове издадени в изпълнение разпоредбите на Закона за биологичното разнообразие.“

§7. В чл. 101, ал. 3, т. 4 след текста „позволителното за сеч“ се добавя текста „и критериите за определяне на сроковете за провеждане на сечите“.

§8. Чл. 104, ал. 2 се изменя по следния начин - „Забранява се превишаването на средногодишния размер на планираното ползване по площ от възобновителни сечи, освен поради бедствия, пожари, каламитети и промяна на предназначението на горските територии.“

§9. В чл. 108 се създават нови ал. 4 и ал. 5 със следното съдържание:

(5) Забранява се превишаване на параметрите на сечта установени в позволителното за сеч.“

§10. Чл. 111, ал. 2, т. 2 и чл. 112, ал. 1, т. 1 се отменят.

§11. Чл. 116, ал. 1, т. 1 се отменя.

§12. В чл. 163, ал. 2 след текста „от Търговския закон“ се добавя текста „с 100% държавно участие“

§13. Чл. 176, ал. 1 се изменя по следния начин – „Средствата за осъществяване дейността на централните управления на държавните предприятия и на техните териториални подразделения се осигуряват от държавния бюджет, както и се набират от следните приходи:“

§14. В чл. 239 се правят следните изменения и допълнения:

1. в ал. 1:

а/ в т. 5 думата „три“ се заменя с „два“;

б/ в т. 9 се създават т. „е“ и „ж“:

„е) издаден е превозен билет за транспортиране на дървесина от имот или насаждение, от който не е извършван добив на дървесина или от който не е добита транспортираната дървесина“;

„ж) издаден е превозен билет за транспортиране на дървесина, в който е отразен асортимент дървесина различен от реално транспортираният.“

2. в ал. 2, изречение първо думите „т. 5“ се заменят с „т. 4“.

§15. В чл. 256, ал. 1 текста „50“ се заменя с „200“, а текста „300“ се заменя с „600“.

§16. В чл. 256, ал. 3 текста „100“ се заменя с „300“, а текста „500“ се заменя с „1000“.

§17. В чл. 257, ал. 1 текста „300“ се заменя с „1000“, а текста „5000“ се заменя с „7000“.

§18. В чл. 258 текста „100“ се заменя с „300“, а текста „300“ се заменя с „1000“.

§19. В чл. 259 текста „500“ се заменя с „1000“, а текста „5000“ се заменя с „7000“.

§20. В чл. 260 текста „300“ се заменя с „1000“, а текста „1000“ се заменя с „3000“.

§21. В чл. 261, ал. 1 текста „50“ се заменя с „500“, а текста „500“ се заменя с „2500“.

§22. В чл. 261, ал. 2 текста „200“ се заменя с „500“, а текста „1000“ се заменя с „2500“.

§23. В чл. 262, ал. 1 текста „200“ се заменя с „2000“, а текста „2000“ се заменя с „7000“.

§24. В чл. 262, ал. 2 текста „500“ се заменя с „2000“, а текста „5000“ се заменя с „10000“.

§25. В чл. 263, ал. 1 текста „200“ се заменя с „5000“, а текста „2000“ се заменя с „5000“.

§26. В чл. 264, ал. 1 текста „100“ се заменя с „300“, а текста „1000“ се заменя с „3000“.

§27. В чл. 264, ал. 1 текста „200“ се заменя с „500“, а текста „2000“ се заменя с „5000“.

§28. В чл. 265, ал. 1 текста „1000“ се заменя с „5000“, а текста „5000“ се заменя с „15000“.

§29. В чл. 265, ал. 2 текста „3000“ се заменя с „10000“, а текста „15000“ се заменя с „30000“.

§30. В чл. 266, ал. 1 текста „50“ се заменя с „1000“, а текста „3000“ се заменя с „10000“.

§31. В чл. 266, ал. 2 текста „100“ се заменя с „2000“, а текста „5000“ се заменя с „20000“.

§32. В чл. 266, ал. 3 текста „5000“ се заменя с „2000“, а текста „3000“ се заменя с „15000“.

§33. В чл. 267, ал. 1 текста „50“ се заменя с „1000“, а текста „500“ се заменя с „3000“.

§34. В чл. 267, ал. 2 текста „200“ се заменя с „2000“, а текста „1000“ се заменя с „5000“.

§35. В чл. 268, ал. 1 и ал. 2 текста „1000“ се заменя с „2000“, а текста „10000“ се заменя с „20000“.

§36. В чл. 269 текста „50“ се заменя с „2000“, а текста „500“ се заменя с „5000“.

§37. В чл. 270 текста „50“ се заменя с „2000“, текста „500“ се заменя с „5000“, текста „100“ се заменя с „3000“, а текста „1000“ се заменя с „7000“.

§38. В чл. 271, ал. 1 текста „500“ се заменя с „2000“, текста „5000“ се заменя с „15000“, текста „1000“ се заменя с „5000“, а текста „10000“ се заменя с „30000“.

§39. В чл. 271, ал. 2 текста „50“ се заменя с „1000“, текста „3000“ се заменя с „10000“, текста „100“ се заменя с „5000“, а текста „5000“ се заменя с „20000“.

ВНОСИТЕЛИ:

Иван Вешев
Владимир Пачев
Борислав Сакалов

МОТИВИ

НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ГОРИТЕ

1. Предлаганите промени се налагат с цел повишаване на прозрачността при разпореждането с държавни гори, с което да се ограничат корупционните предпоставки за манипулации при изготвянето на пазарните оценки водещи до многократно занижаване на пазарната цена.
2. С горскостопанските планове и програми се определя допустимия размер на ползването на горските ресурси и насоките за постигане целите на управлението на горските територии за срок 10 години. Важността на тези въпроси и с цел да се гарантира стабилност и предвидимост на планирането в горските територии, налагат да се въведе законова гаранция, че промяната на горскостопанските планове или програми ще се утвърждава от същият орган, отговорен за утвърждаването на самите планове или програми.
3. В старият Закон за горите и Правилника за прилагането му „план-извлеченията“ бяха регулирани детайлно и бяха изрично посочени, като промени на лесоустройствените проекти (понастоящем горскостопански планове) и за тяхното приемане се следваше същият ред, като този за приемане и изменение на лесоустройствените проекти. В настоящият ЗГ понятието „план-извличение“ е споменато само в чл. 97, ал. 2. По аргумент от тази законова разпоредба, план-извлечението представлява промяна на горскостопанските планове или програми. По отношение различните видове сечи, следва да посочим, че техните цели, същност и методи на провеждане са детайлно урегулирани и обезпечени от множество разпоредби, както тези по чл. 102 до чл. 105 от закона, така в Наредбата за сечите в горите. В същото време в Наредбата за сечите е създадена възможност с план-извлечения да се променят и интензивността на вече планираните в ГСПП сечи, както и методите на стопанисване на горите по чл. 88, ал. 1 на ЗГ, като одобрението на план-извлеченията се извършва от РДГ. Практиката показва, че с план-извлечения постоянно и често неоправдано се извършват промени във видовете сечи планирани в горскостопанските планове и програми. За да се пресече порочната практика за постоянни промени на вече планирани сечи, както и промени на други параметри определени в утвърдените горскостопански планове и програми непосочени в чл. 97, ал. 2 от ЗГ, е необходимо за план-извлеченията да се въведе ясна регулация, което ще спомогне за стабилност и предвидимост в управлението на горските територии.
4. Финансирането на инвентаризацията на горските територии от държавния бюджет е пропорционална мярка към задължението за извършване на инвентаризация на всички горски територии въведено с разпоредбите на чл. 7 от закона. Необходимо е да се гарантира, че когато за една територия има вече извършена инвентаризация

платена със средства от държавния бюджет и която служи за изготвянето на горскостопанските планове и ли програми, няма да се разходват допълнителни държавни средства, когато собственика поради някакви причини желае да се извърши нова инвентаризация. В тези случаи финансовата тежест за новата пълна или частична инвентаризация, следва да лежи върху лицата желаещи извършването и.

5. Към настоящият момент, поради липса на императивно законово задължение за определяне сроковете за позволително за сеч в Наредбата за сечите в горите, в последната липсват критерии за такива срокове, като единственото ограничение за сроковете по позволително за сеч са свързани с края на календарната година. Посоченото поражда сериозни проблеми. На първо място са създадени условия за неправомерно ограничаване на правото на гражданите на свободно придвижване по чл. 35, ал. 1 от Конституцията, с оглед ограничението на това право за действащи сечища въведено с разпоредбите на чл. 144, ал. 4, т. 1 от ЗГ. Съгласно константната практика на Конституционния съд, изключения от неотменимостта на основните права на гражданите, са допустими за защита на по-висши права на гражданите или първостепенен държавен или обществен интерес. С ограничението въведено с чл. 144, ал. 4, т. 1 от ЗГ се осигурява защитата на живота и здравето на гражданите от опасните инциденти, които могат да възникнат при осъществяване на добив в горски територии. С разпоредбата на чл. 15 от Конституцията, на държавата е вменено задължение да гарантира разумното ползване на природни ресурси, което е в интерес на обществото. С настоящето съдържание на Наредбата за сечите е създадена възможност основното конституционно право на гражданите на свободно придвижване, да се ограничава неправомерно извън срока, който от чисто технологични съображения би бил достатъчен да се добие дървесината от съответната територия и в който срок ще са валидни посочените конституционни основания за ограничаване на правото на свободно придвижване. На второ място, липсата на регулации за технологични срокове на сеч в Наредбата за сечите, дава възможност физическите и юридическите лица да извършват съответната сеч за неоправдано дълъг период от време, което не е в обществен интерес. На трето място, липсата на критерии за сроковете за извеждане на сечите води до увеличаване на възможните незаконни посегателства от лицата с позволително за сеч или други лица в действащото сечище. На четвърто място, води до необходимост от организационен и човешки ресурс от страна на горските стопанства, чрез увеличаване на периода, в който трябва да посещават временните складове, намиращи се често на отдалечени и труднодостъпни места, за да издават превозни билети за транспортиране на добитата дървесина. С предложението за промени в закона се гарантира, че в Наредбата за сечите ще бъдат приети критерии за определяне на сроковете по позволително за сеч и съответно преодоляване на посочените проблеми.

6. Настоящото съдържание на чл. 101, ал. 1 дава възможност за превратни тълкувания на целите преследвани с провеждането на сечи, при които акцента се измества основно към добива на дървесина. Задължението за държавата въведено с чл. 15 на Конституцията, по отношение горите, като елемент на околната среда и природно богатство и ресурс, който следва да се ползва разумно, се изпълва със съдържание и се обезпечават с целите заложи в Закона за горите и разпоредбите на този закон, приети в изпълнение на заложените цели. Поддържането и увеличаването нивата на добив на горски природни ресурси, не са посочени, като изрични цели на Закона за горите. Такива цели могат да се изведат имплицитно от съдържанието на чл. 1, ал. 2, т. 3 и т. 4 от ЗГ, като по аргумент от т. 4 на разпоредбата, тези цели са поставени под категорично условие, обезпечавашо конституционното задължение за разумно използване на природните ресурси и гарантиране възпроизводството на околната среда – „чрез природосъобразно стопанисване на горските територии“. Добив на дървесина съгласно § 1, т. 21 от Допълнителните разпоредби на Закона за горите, е сеч и извоз на дървесина до временен склад. Стопанисването на горските територии, по аргумент от чл. 87 от ЗГ, обхваща дейностите по залесяване, защита срещу ерозия и порои и провеждане на сечи в горите. По изложените причини, сечите в горите, както по отношение правилата за тяхното провеждане, така и по отношение практическото им провеждане, са подчинени на условието за природосъобразно стопанисване на горските територии. Сечите представляват най-значимата антропогенна интервенция в горите предвидена в закона и подобряването състоянието на горите, чрез провеждане на сечи, следва да се постигне при осигуряване на необходимия баланс.

Настоящото съдържание на чл. 101, ал. 2 не отразява адекватно правните регулации за защитените територии и защитените зони въведени чрез разпоредбите на Закона за защитените територии и Закона за биологичното разнообразие. Двата закона имат различен подход за опазване на съответните територии. Опазването на защитените територии се обезпечават, чрез режими установени в ЗЗТ, в заповедите им за обявяване и плановете им за управление, ако има такива. В този закон има предвидена процедура за съгласуване на устройствените и технически плановете и проекти към които спадат и горскостопанските плановете и програми, но за съгласуването няма нормативно установени критерии, като пряко приложими са посочените режими. При защитените зони по ЗБР, не са предвидени законови режими, а само такива в обхвата на забраните и ограниченията в заповедите им за обявяване. Забраните и ограниченията в заповедите на защитените зони не са императивно задължение въведено с разпоредбите на ЗБР. Основният подход за опазването на тези зони е провеждането на процедурите по чл. 31 от ЗБР, приложими за всички плановете, програми, проекти и инвестиционни предложения, в чийто обхват попадат и всички нива на планиране в горските територии, както и

разпоредбите на чл.121, ал. 2 от ЗБР, визиращи административната принуда при риск от увреждане или унищожаване на защитени зони или части от тях.

7. С предложената промяна забраната предвидена в разпоредбата вече ще е валидна за всички видове гори, а не само за високостеблените както е съгласно настоящето съдържание на разпоредбата, както и ще е валидна не само за предвиденото с горскостопанските планове или програми ползване, но и ползването предвидено с изменения на същите или одобрени с план-извлечения за промяна на вида на сечта. С промяната ще се ограничат порочните практики да се увеличава ползването в публичните гори в определени години с цел постигане на по-високи приходи и персонални възнаграждения в краткосрочен аспект, като например в рамките на един управленски мандат.
8. Относно новата ал. 5, следва да се посочи, че установяването на общото правило за провеждане на сечи в чл. 108, ал. 1 и липсата на изключения от това правило в закона, е в съответствие с трайното разбиране на законодателния орган, обективизирано в чл. 235 от Наказателния кодекс още от приемането на кодекса през 1968г., съгласно които разпоредби, извършването на сеч без редовно позволение е престъпление. Практиката сочи, че не са редки случаите, когато поради непознаване или неразбиране на горската нормативна уредба, органите на прокуратурата не образуват досъдебни производства за престъпления по чл. 235 от НК в случаите на превишаване на параметрите на сечта установени в позволение за сеч, позовавайки се на подзаконови норми за определяне на запаса на насажденията, които допускат толеранс в определени проценти. Планирането на сечите в горски територии приключва с издаването на позволение за сеч и от този момент започва процесът на добив от горски територии, който е подчинен на отделна регулация, включително и ограничението за превишаване на параметрите установени в позволение за сеч. С предложените редакции в ал. 1, се премахват възможностите за противоречиви тълкувания на тази разпоредба и неприлагане на разпоредбите на чл. 235 от НК.
9. Двете разпоредби на чл. 111 и 112 регламентират ползване на дървесина от горски територии, чрез продажба на дървесината на корен. Тази разпоредба влиза в противоречие с други разпоредби на закона, а по същността си допуска ползване на горите по начин, при който се осъществяват множество нарушения и се формира солиден незаконен дърводобив. Продажбата на дървесина на корен, противоречи на разпоредбите на чл. 213, ал. 1, съгласно които, се забранява покупко-продажбата на дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка и на дървесина, непридружена с превозен билет. Разпоредбите на чл. 213, ал. 1 се явяват специални към разпоредбите на чл. 111 до чл. 116б. При продажбата на дървесина на корен е невъзможно съществуването на посочените в чл. 213, ал. 1 предпоставки. Те могат да съществуват и да са налични едва след добива на дървесина от дадена територия.

Отпадането на възможностите за продажба на дървесина на корен целят и разделяне на добива от търговията с дървесина. Продажбата на дървесина на корен дава възможност за манипулации при изчисляване на обема на маркираните за сеч дървета и премаркиране на дърветата без да са налични нормативните основания, като ако разликата между документиран и действителен обем бъде успешно скрита при експедицията на дървесината, тя се реализира, като незаконен добив. Продажбата на дървесина на корен значително затруднява териториалните поделения на Държавните предприятия да предприемат стъпки за провеждане на планираните в горскостопанските планове сечи, когато участникът спечелил търга за продажба на дървесина на корен не е добросъвестен.

10. При условията на променлив пазар, променливи екологични условия, високи нива на корупция в държавата, слабо гражданско общество е нецелесъобразно добивът в горите да се отдава на дългосрочни договори. Дори при 5-годишни договори са налице множество сигнали за злоупотреби с използването на дългосрочните договори, като например толериране на нарушения с цел запазване на финансовите приходи в стопанството и с оглед възможните административни проблеми и съдебни процедури.
11. По аргумент от чл. 166, ал. 10 и ал. 11 и с оглед специфичните им публични и държавнически функции, които са посочени в мотивите към последващата точка, Държавните горски предприятия имат специфичен статут. За тях е забранена приватизацията, като дейността им и имущественото им не могат да бъдат предмет на концесия. Във връзка с изложеното и с оглед с възможностите предвидени в новият Закон за публичните предприятия, в състава на държавните предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон да се допуска дялово участие на други лица в размер на 49 % от капитала, е необходимо в Закона за горите да се създаде специална регулация за 100% дялово участие на държавата в Държавните горски предприятия.
12. По аргумент от чл. 165, чл. 173, чл. 253, ал. 4, чл. 274, ал. 1, т. 2, Държавните предприятия и техните териториални поделения са натоварени с предимно публични и държавнически функции. Директорите на държавните горските стопанства или оправомощени от тях лица прилагат и административни мерки по Закона за защитените територии, Закона за биологичното разнообразие и налагат административни наказания по Закона за лова и опазване на дивеча. Недопустимо е в правова държава да се вменяват задължения за управление и опазване на публична държавна собственост и задължения за прилагане на административна принуда и административни наказания и за тези дейности да не се отделят никакви средства от държавният бюджет. Липсата на целево държавно финансиране, което да обезпечи изпълнението на публичните и държавнически функции на Държавните предприятия и най-вече техните териториални поделения, доведе до negliжиране на тези функции от ДП и техните ТП и поставяне на основен акцент върху дърводобива, чрез който горските стопанства да осигурят организационната си жизненост и заплатите на своите служители. В този основен порок на Закона за

горите са заложи корените на почти всички нарушения или неприлагане на разпоредбите на закона и подзаконовите към него актове, извършвани от ръководствата и служителите на ДП и техните териториални поделения. Държавата трябва да обезпечи поне минимална организационна жизненост на ДП и техните териториални поделения, независеща от флукуациите в наличието на ресурси за добив, което ще прекъсне до голяма степен политическите, корупционни и всякакви други схеми на натиск, ще ограничи значително съществуването на привидно законен незаконен дърводобив, както и ще допринесе за ефективно постигане на целите посочени в чл. 2 на закона. Допълнителен аргумент е и чл. 7, ал. 3 от новият Закон за публичните предприятия, съгласно който разходите на публичните предприятия, в изпълнение на задължения по ал. 1, се финансират от държавния/общинския бюджет или по ред, определен със закон, и се оповестяват в годишния финансов отчет.

13. Към настоящият момент в Закона за горите се изискват влезли в сила три или повече акта на компетентен орган. С цел дисциплиниране на лицата извършващи лесовъдска практика, броя на тези актове е намален до два. Често срещано нарушение на изискванията на Закона за горите и подзаконовите актове по прилагането му, е неправилното определяне на асортиментите на транспортираната дървесина. Това не променя количеството (обема) на добитата дървесина, но заниженото окачествяване например позволява злоупотреби, водещи до занижаване на реалната парична стойност на добитата дървесина в ущърб на собственика. Така например, трупи за бичене (средно 100 лв./м3) често се окачествяват като обли занаятчийски материали (ОЗМ) (на стойност средно 50-70 лв./м3), а ОЗМ или технологична дървесина на 1 м се окачествява като дърва за огрев (25-50 лв/ м3), с което се ощетява собственика на гората до два пъти спрямо реалната стойност на дървесината.
14. При сегашното съдържание на закона, минималната глоба за лице, което сече и извозва дървесина в нарушение на закона е само 50лв. Глобите предвидени в закона следва да се актуализират и с оглед повишаване на финансовите приходи на населението, както и да се променят минималните им прагове, отчитайки, че рецидивите при нарушения разпоредбите на закона са масова практика, включваща и дори чувство за безнаказаност в такава степен, при която дори се стига до нападение над служители на ИАГ и РДГ и държавните горски стопанства.

ВНОСИТЕЛИ:

Иван Веаов
Владислав Панаев
Борислав Сакаев

ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ГОРИТЕ

I. Основания на законодателната инициатива:

Предложенията целят подобряване на законодателната уредба, намаляване на възможностите за необосновани изменения на одобрените планове, ограничаване на злоупотребите при провеждане на сечите и предвиждане на по-високи санкции, с цел защита на обществения интерес.

II. Заинтересовани страни

Заинтересовани страни са всички физически и юридически лица. Предложените промени ще подпомогнат опазването на горите, поддържане на екосистемните, социалните, икономическите функции на горските територии и постигане на по-здравословна околна среда.

III. Анализ на разходите и ползите

Законопроекта не изисква допълнително финансиране с публични или частни средства.

IV. Административна тежест и структурни промени

Закона не изисква нови структури или персонал в държавната администрация и не създава нови процедури.

V. Въздействие върху нормативната уредба

Закона не касае промяна на други закони и изисква само актуализация на наредбите по неговото прилагане.

Иван Велков
Виктор Пачев
Борислав Сандов